

Ciprian Porumbescu

Nina Cionca

În istoria muzicii românești, printre înaintași, ne întâmpină figura luminoasă a unui tânăr bucovinean, care, prin talentul și munca sa, atrage atenția asupra melosului popular ca sursă de inspirație și de creație muzicală autohtonă, așa cum prevăzuse Kogălniceanu, privitor la îmbogățirea literaturii și culturii noastre prin tot ceea ce era creație națională.

Se poate afirma că puțini artiști s-au bucurat de atâtea evocări, biografii, romane, comemorări, filme, chiar și o operetă de mare succes cum a fost *Lăsați-mă să cânt* de Gherase Dendrino, în care sunt reînviată fragmente din creația compozitorului, sau filmul artistic *Ciprian Porumbescu*, în regia lui Gheorghe Vitanidis, apreciat în multe țări.

Despre acel tânăr care și-a iubit până la adorație poporul, cu istoria lui și cu muzica lui, va fi vorba în cele ce urmează... Spre aducere aminte, căci vremurile se schimbă, idealurile și sufletul neamului se prefac – și uitarea se aseamănă morții.

Primele biografii – Niculae Petra-Petrescu (1884), Constantin Morariu (1888), Valeriu Braniște (1888), T.H. Pop (1906) – descriu viața unui tânăr idealist, romantic, care a creat muzică românească, înflăcărând pe cei din jurul lui cu cântecelele sale patriotice pline de avânt și vigoare tinerească,

tânăr care a stat și în temniță pentru convingerile sale, tânăr care a iubit o fată, cu o dragoste trainică și pură cum puțini au simțit, dragoste menită să rămână neîmplinită. Și căruia soarta i-a oferit doar 30 de ani, neîmpliniți.

La 25 de ani de la moartea sa atât de timpurie, în 1908, compozitorul era comemorat la București, Suceava, Bârlad, Oradea, Brașov, Reșița, Sibiu, Turnu Severin. Câțiva ani mai târziu, soldații români plecau în războiul de întregire a neamului cu cântecele lui pe buze. Apoi, în România Mare, copiii învățau în școli *Tricolorul*, *Pe-al nostru steag e scris Unire*, *Românul* și veselul *Cântec de 1 Mai*, pe care le cântau la toate serbările. Porumbescu nu mai era doar al Bucovinei, ci al

„Daciei întregi” – precum o rostise el însuși, înduișat, încă de la Serbarea de la Putna din 1871: „Tată, am cântat Daciei întregi!”

Reuniunea „Ciprian Porumbescu”, înființată în 1903 la Suceava, tipărește din compozițiile lui, iar Mărioara Rațiu, sora lui Ciprian, tipărește și ea cât îi permiteau mijloacele materiale. Se înființează Muzeul „Ciprian Porumbescu”; se ridică bustul lui în centrul orașului Suceava; opereta lui, *Crai Nou* se cântă la Cluj, la Suceava, la Cernăuți, de multe ori; apar mereu alte biografii, se compune o operetă inspirată din viața lui; se face un film; cântecul *Tricolorul* devine imn de stat. (continuare în pagina 4, Poarta Ecaterina)

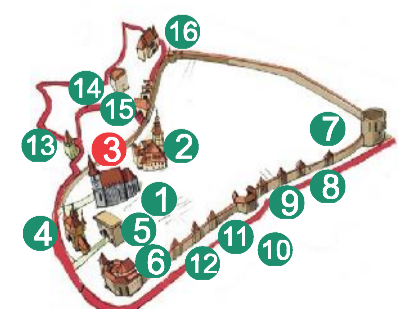

Pagina 4 (Poarta Ecaterina):

Nina Cionca,
Ciprian Porumbescu

Traseul de lectură:

<http://www.ascedu.ro/revista.html>